A°. 1830. N°. 59.

SURINAAMSCHE KRANT.

VRIJDAG, DEN 23sten JULIJ.

PUBLICATIE.

DE GOUVERNEUR GENERAAL IN RADE.

Allen die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

Nademaal ter onzer kennis is gekomen, dat er twijfel en onzekerheid bestaat omtrent de vraag, of het ter toepassing van de in de Nederlandsche West-Indische Bezittingen bestaande strafbepalingen ten aanzien van ongeijkte of niet behoorlijk geijkte ellen, maten of gewigten genoegzaam is, dat dezelve in het bezit van neringdoende lieden worden gevonden; dan wel, of daartoe het stellig bewijs zoude noodig zijn, dat men van zoodanige ongeijkte of niet behoorlijk geijkte ellen, maten en gewigten hebbe *gebruik gemaakt*.

Zoo is het, dat Wij, willende dezen twijfel en onzekerheid doen ophouden, hebben goedgevonden en verstaan te arresteren, zoo als Wij doen bij deze,

De in de Nederlandsche West-Indische Bezittingen bestaande strafbepalingen opzigtelijk ongeijkte, of niet behoorlijk geijkte ellen, maten of gewigten, zullen van toepassing zijn op alle neringdoende lieden, welke bevonden worden in hunne winkels, pakhuizen of andere plaatsen, waar zij gewoon zijn hunne waren of goederen te verkoopen of uit te venten, ongeijkte of niet behoorlijk geijkte ellen, maten of gewigten voorhanden te hebben, zoo mede op alle kramers of uitventers van goederen, welke daarmede op de openbare straten en wegen mogten rondloopen, zonder dat het noodig zal zijn, dat door het Publiek Ministerie bewijs worde geproduceerd, dat met dezelve ellen, maten of gewigten in de daad eenige goederen of waren zijn afgemeten of afgewogen geworden.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd, en in het Gouvernements-Blad geïnsereerd.

Aldus gearresteerd in de Raadsvergadering, gehouden alhier aan *Paramaribo*, den 20 Julij 1830, het achttiende jaar Zijner Majesteits Regering.

CANTZ'LAAR.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur Generaal in Rade,

De algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

PARAMARIBO, 22 *Julij*, 1830.

In onderscheidene Hollandsche Couranten van de maand Mei, leest men:

Den 7 Mei, was de dag tot viering van den Koning van Engeland geboortedag, welke plegtigheid op de gewone wijze heeft plaats gehad. Het geschut van den Tower en van het Park is gelost geworden. De hertog van *Clarence* heeft aan alle de leden der koninklijke familie een maaltijd gegeven. Ook bij de ministers waren ter gelegenheid van den dag partijen aangelegd.

Woensdag heeft de hertog van *Wellington* eene audientie bij den Koning gehad.

— Er zijn depêches van den engelschen ambassadeur te Petersburg van den 21 april ontvangen. Gisteren liep ter beurs het gerucht, dat deze van geen gunstigen aard waren en daaruit bleek, dat de onderhandelingen met Rusland eene verkeerde wending namen, dat dan ook het onderwerp der beraadslagingen van eenen buitenwonen kabinetsraad, die gisteren na den middag gehouden is, moest uitgemaakt hebben.

— Den 1 Mei is het russisch eskader uit de Middellandsche Zee, bestaande uit vier linieschepen, drie fregatten, eene corvet en twee brikken, te Deal aangekomen naar de Oost Zee gezeild.

— **De bepaling der servische grenzen schijnt eenige vertraging te ondervinden, om dat de Bosniers weigeren het district van aan Servie terug te geven.**

Door middel der verschillende Fransche postkantoren worden thans *dagelijks* 118,000 stuks brieven en dagbladen uitgedeeld of bezorgd. In 1815 was dit getal nog niet half zoo groot; toen werden door het Parijsche postkantoor aan 25,000 inteekenaars op dagbladen afdrukken daarvan verzonden, terwijl dat getal thans tot 58,000 geklommen is.

Het Bestuur der brievenpost heeft zoo te Parijs, als in de gewesten, 4030 personen in deszelfs dienst, die gezamenlijk eene bezolding van fr. 4,961,525 genieten. De Direkteur-Generaal, die in 1815 nog fr. 52,000 's jaars trok, heeft thans eene bezolding van fr. 40,000. Voor het onderhoud der 257 koninklijke postkarren, die op de groote wegen tot het overbrengen der brieven gebruikt worden, alsmede tot betaling der aannemers, die zich met het vervoer der brieven langs de wegen van den tweeden rang belast hebben, is jaarlijks eene som van fr. 8,976,581 benoodigd.

Ten aanzien der snelheid in het vervoer der brieven zijn er sedert 1815 gewigtige verbeteringen gekomen. Zoo werd de weg tusschen Parijs en Bordeaux, heen en weder, in 1815, door de brievenpost in 172 uren afgelegd, terwijl thans die zelfde togt in 96 uren gedaan wordt.

Belangrijker dan het bovenstaande is misschien nog de volgende opgave der verbeteringen, die in den loop van 1830 in de dienst der brievenpost gebragt zullen worden, en die gedeeltelijk reeds uit de beraadslagingen der Wetgevende Kamers in 1829 bekend waren.

Van den 1sten April 1830 af, zijn de brieven, die naar de 35,000 Fransche gemeenten bestemd zijn, waarin geen postkantoor bestaat, niet meer op eene gelegenheid behoeven te wachten, om verzonden te worden, maar regelmatig door afzonderlijk daartoe aangestelde lieden worden bezorgd, met dien verstande, dat in elke der bedoelde gemeenten om den anderen dag zoodanig een brievenbestelder zal aankomen. Voor deze dienst zijn 5000 nieuwe ambtenaren benoodigd, die gezamenlijk drie millioenen franken zullen kosten, zoodat de brievenpost jaarlijks met het verzenden van 30 millioen brieven naar de bovengemelde kleinere gemeenten belast zal moeten worden, om de uitgaven voor deze verbeterde inrigting te kunnen bestrijden; iets, waaraan men geenszins schijnt te twijfelen.

Voorts zijn, van 1 Mei 1830 af, *wekelijks* twee stoombooten uit Toulon naar Bastia en naar Ajaccio, op Korsika, vertrokken, die deze reis in 24 uren afleggen, zoodat men thans uit Frankrijk eene geregelde gemeenschap met dat eiland zal onderhouden.

Eindelijk zijn, van het begin van dit jaar af, regelmatig iedere maand, uit Frankrijk paketbooten naar Vera-Cruz, Rio-Janeiro en Buenos-Ayres vertrokken, die voor de vracht van een brief fr. 1. 50 en van een dagblad 20 centimes zullen eischen. De kosten dezer nieuwe inrigting worden op 300,000 franken 's jaars geraamd, en de Regering heeft daarbij natuurlijk minder het behalen van regtstreeksche winst, dan wel het bevorderen der handelsbelangen van hare onderdanen op het oog.

In een der Fransche dagbladen leest men het volgende omtrent de expeditie tegen Algiers:

Na eene vrij vruchtelooze blokade van verscheidene jaren, heeft Frankrijk besloten, den toenemenden wrevel van den Dej door eenen aanval te land en ter zee te straffen, en, gelijk het schijnt, dezen roofstaat zoo mogelijk in eenen toestand te brengen, die minder nadeelig voor de belangen en de beschaving van Europa zal zijn. Te midden der gewigtige gebeurtenissen zeide *Karel X* in zijne aanspraak van den 2den Maart, die Europa bezig hielden, moest ik de gevolgen van mijn billijk ongenoegen tegen eene Barbarijsche mogendheid opschorten; dan de hoon, mijner vlag aangedaan, kan ik nu niet langer ongestraft laten; de luisterrijke voldoening, welke ik erlangen wil, zal, terwijl zij de eer van Frankrijk bevredigt, met de hulp des Almagtigen tot heil der christenheid strekken." — Inlichtingen over de verschillende oorzaken van den twist met Algiers, heeft de minister van marine daarna aan de wetgevende kamers gegeven. « Frankrijk (zeide hij onder anderen) bezat sints verscheidene eeuwen op de kust van Afrika (bij Bona) een uitgebreid gebied en eene belangrijke stichting, dienende om de koraalvisscherij te beschermen, die het op eene uitgestrektheid van meer dan zestig mijlen uitoefende, toen, van den tijd der troonsherstelling af aan, de regering van Algiers door woorden en daden het oogmerk aan den dag legde, om het in dit bezit te storen. Deze daden zijn: het lang vooraf aangekondigde en later uitgevoerde plan, om ons van daar te verjagen en de vernieling onzer stichtingen op de Afrikaansche kust; — de schending der voorregten van de koraalvisscherij, ons bij traktaten verzekerd; — de weigering om zich daar het algemeene volkenregt te gedragen; en een stelsel van zeeroover ij te laten varen, waardoor het tegenwoordig bestaan van het regentschap van Algiers gevaarlijk wordt voor alle vlaggen, die de Middellandsche zee bevaren; — aanmerkelijke inbreuken op de bepalingen, met overleg van Frankrijk gemaakt, ten aanzien van het onderzoek der in zee zich bevindende schepen; — de willekeurige invoering van tollen en belastingen, in spijt der verdragen; — de plundering van verscheidene Fransche en twee Romeinsche schepen, in weerwil van de aangegane verbindtenis om deze vlaggen te eerbiedigen; — de gewelddadige terugzending van 's Konings consul-generaal te Algiers, in den jare 1814; — het schenden der woning van den agent des consuls te Bona, in den jare 1815; — en bij deze onderscheidene bedrijven, een gestadig aan den dag gelegd voornemen, om ons te berooven van de bezittingen, voordeelen en voorregten, welke de verdragen ons verzekeren, en zich te onttrekken aan de verpligtingen, bij de traktaten bepaald. Eindelijk kwam nog de aanmatiging, welke de breuk tusschen de beide staten besliste. Bij eene overeenkomst, den 28sten October 1819 met de Algerijnsche huizen *Bacri* en *Busnach* gesloten en door den Dej goedgekeurd en bekrachtigd, was het bedrag der som, welke Frankrijk (voor leverantie van granen) aan gemelde huizen schuldig was, op zeven millioen franken bepaald. Art. 4 dezer overeenkomst gaf aan de Fransche onderdanen, die zelf schuldeischers van *Bacri* en *Busnach* waren, het regt om op deze som te verhalen het bedrag hunner vorderingen, en deze vorderingen, moesten bij de koninklijke geregtshoven te Parijs en Aix beslist worden. De onderdanen des Konings reclameerden 2½ millioen; 4½ millioen werden aan *Bacri* en *Busnach* betaald, en de rest in de consignatie-kas gelegd, tot dat de regtbanken uitspraak zouden gedaan hebben. De jaren 1824 en 1825 verliepen met het onderzoek der reclames, welke voor de koninklijke geregtshoven gebragt werden; maar de Dej, ongeduldig om de rest der zeven millioenen te zien aankomen, schreef in October 1827 aan 's Konings minister van buitenlandsche zaken eenen brief, waarbij hij hem uitnoodigde, de 2½ millioen onverwijld naar Algiers te doen verzenden, en verlangde, dat de Fransche schuldeischers hunne vorderingen aan hem zouden bewijzen. De baron *de Damas*, toenmaals minister van buitenlandsche zaken, die het niet voegzaam achtte, zelf op eenen zoo min beleefden brief te antwoorden, liet slechts aan den consul-generaal weten dat de vordering van den Dej onaannemelijk was, wijl dezelve inliep tegen de overeenkomst van 28 October 1819. Onder deze omstandigheden was het, dat aan den consul-generaal, (die zich den 30 April op de audientie van den Dej begeven had, om hem, op den dag voor de Muzelmansche feesten, volgens gebruik te complimenteren) door den Dej onstuimig de vraag gedaan werd, of hij het antwoord op zijnen brief nog niet ontvangen had. De consul-generaal zeide neen, en daarop gaf hem de Dej met eenen waaijer, dien hij in de hand had, verscheidene klappen en gelastte hem zich te verwijderen. 's Konings regering, van deze beleediging verwittigd, zond aan den consul order om Algiers

te verlaten. Toen hij den 15 Junij vertrokken was, gaf de Deij dadelijk aan den gouverneur van Konstantine last, om de Fransche stichtingen in Afrika, namelijk het fort Lacalle, te vernielen, hetwelk, nadat de Franschen het den 21 Junij ontruimd hadden, geheel en al geplunderd en in eenen puinhoop veranderd werd. Daarop nam de blokade eenen aanvang, die sedert deze tijd, zonder eenig resultaat op te leveren, Frankrijk jaarlijks meer dan zeven millioen kost. In Julij 1829 meende 's Konings regering, alvorens tot beslissende maatregelen over te gaan, bij den Deij nog eene laatste poging te moeten doen. De heer *de Labretonnière* werd naar Algiers gezonden; hij stelde den Deij onze billijke bezwaren voor; maar de Deij weigerde hem regt te laten wedervaren, en toen de heer *de Labretonnière* zich uit de haven verwijderen wilde, gaven de naaste batterijen, op een sein, dat uit het eigen kasteel van den Deij kwam, plotseling vuur op het parlementaire schip. Het vuur duurde een half uur, tot dat het schip, waarop zich de heer *de Labretonnière* bevond, buiten schot was. Dit is de reeks van klagten, dit is de naauwkeurige schets van den staat van zaken, die thans den Koning noodzaakt, middelen bij de hand te nemen, welke de Voorzienigheid ter zijner beschikking stelt, om de eer zijner kroon, en de voorregten, den eigendom, ja zelfs de veiligheid zijner onderdanen te verzekeren, en eindelijk Frankrijk en Europa van den drievoudigen gesel te verlossen, welke de beschaafde wereld onwillig is om verder te verdragen, van de zeerooverij, de slavernij der gevangenen, en de schattingen, welke een Barbarijsche staat van alle christen-mogendheden blijft vorderen. Nu is verder aan geene verzoening te denken; de Koning moet in de kracht zijner wapenen eene wraak zoeken, welke hij om andere beweegredenen tot dus verre heeft opgeschort. De vraag was niet meer *of* men oorlog beginnen zou, maar *hoe* men denzelven beginnen zou. De regering moest in eene zoo gewigtige zaak alle beleid en alle mogelijke bedaardheid gebruiken; thans, nu het besluit genomen is, moet zij het met kracht doorzetten.

MENGELWERK.

GELDOFFERS, ALLEEN DOOR HYDRIOOTEN, AAN DE GRIEKSCHE OMWENTELING GEBRAGT.

De Griek ALEXANDER SOUTZOS geeft in zijne *Histoire de la Revolution Grecque* (1829) zulks op, alleen met betrekking tot eenigen der rijkste bewoners van het eiland *Hydra*, en vermeldt uitdrukkelijk, dat, behalve de door hem genoemden, nog andere *Hydriooten* het hunne ten behoeve der *Grieksche* zeemagt sedert 1821 hebben bijgedragen. Volgens de door hem medegedeelde rekeningen, hebben de navolgende personen geschonken als volgt:

	Francs.
De Gebroeders LAZAROS en GEORGE KONDURIOTIS	1,500,000
De Gebroeders STAMATIS en BASILIOS BUDURIS	550,000
De Familie der TSAMADOS	400,000
De Gebroeders JAKOB en EMMANUEL TOMBASIS	350,000
JOHANNES ORLANDOS	300,000
ANDREAS MIAULIS	250,000
DIMITRIOS BULGARIS	250,000
Diens beide Ooms JOHANNES en FRANS BULGARIS	200,000
De Broeders ANAGNOSTIS en NIKOL. OEKONOMOS	200,000
De Schoonvader van Kapitein SAÏNIS	250,000
ANAGNOSTIS PHONOS	150,000
	Fr. 4,400,000

Toen, kort na het uitbarsten van den opstand in *Peloponnesus* (Maart 1821) de *Hydriooten* hunne koopvaardij- in krijgsvaartuigen gingen herscheppen, sprak de rijke LAZAROS KONDURIOTIS het volk aldus aan: « Sinds dertig jaren heb ik slechts gearbeid, « om mijne bezittingen te vermeerderen: ik « zal mij gelukkig achten, wanneer dezelve « thans tot bevordering van de onafhankelijkheid mijns vaderlands kunnen dienen. « Ik ben overtuigd, dat alle vermogende « *Hydriooten* deze gevoelens met mij deelen; « maar, bijaldien zij desniettegenstaande tot « geldelijke opofferingen zich ongeneigd mogten betoonen, verliest daarom den moed « niet; want ik ben alleen in staat, de uitgaven voor de Marine te bestrijden." En waarlijk, de edele Patriot heeft er het zijne toe bijgedragen!

ALLERLEI.

De Pruissische luitenant-generaal VON HINRICHS, studeerde in zijne jeugd te *Göttingen*, om naderhand bij het departement van Buitenlandsche Zaken, te *St. Petersburg*, aangesteld te worden. Tot dat einde nam hij bij Professor SCHLÖZER, privaat onderwijs in de Zweedsche taal.

Door eenen zamenloop van omstandigheden, zag hij van deze loopbaan af, en werd luitenant bij het Hessische Jagercorps, dat in Engelsche soldij, naar *Amerika* ging, om de Amerikanen te bevechten.

HINRICHS beloofde aan Professor SCHLÖZER bij zijn vertrek, hem uit *Amerika* te schrijven, en hem bijdragen tot het destijds, door den laatstgenoemden uitgegeven wordende tijdschrift *Briefwisseling* te leveren.

Bij de berenning van het fort *Washington*, bekwam HINRICHS een schot door de linkerborst, zoodat hij bewusteloos nederviel, en voor dood weggedragen werd.

Een vroegere brief van hem aan SCHLÖZER, was inmiddels met eene paketboot naar *Engeland* verzonden, en te gelijk met denzelven kwam ook een bijzondere brief te *Cassel*, waarin zich eene naamlijst der gesneuvelde Hessische officieren bevond, waaronder HINRICHS mede genoemd werd.

SCHLÖZER liet nu den brief van HINRICHS in zijn tijdschrift drukken, met het bovenschrift: *Brief van den Zaligen Luitenant* HINRICHS.

HINRICHS was echter niet dood, maar slechts zwaar gekwetst geworden, en herstelde weder.

Dit vernam SCHLÖZER door zijnen korrespondent in *Cassel*, en schreef derhalve aan het slot van het nommer, dat toen uitgegeven werd.

« *Erratum*:

« Bij den brief van den luitenant HINRICHS, « in het vorige nommer, moet in het boven- « schrift het woord *Zaligen* doorgehaald worden."

Toen KÄSTNER dit las, maakte hij in de *Göttinger gelehrten Anzeigen*, de volgende aanmerking:

« *Queritur*: heeft de duivel dan de luitenant HINRICHS gehaald?"

Kort na de verbanning van NAPOLEON naar *St. Helena*, werd aan het einde der straat *Grammont*, op de *Boulevard des Italiens* te *Parijs*, een lees-kabinet opgerigt.

De ondernemer had boven den ingang een groot bord laten plaatsen, en om de opmerkzaamheid van het publiek tot zich te trekken, de vijf werelddeelen, door personen voorgesteld wordende, daarop laten schilderen. Op een groot stuk land zag men *Europa*, *Azië* en *Afrika*, op eene ander stuk *Amerika*, en in de verte, midden in zee, *Australië*, voorgesteld onder het beeld van een' Neger.

Velen begaapten dit bord en maakten daarop hunne aanmerkingen. De meesten wisten wel iets van de vier werelddeelen: maar van de nieuwere ontdekkingen hadden zij nog niets gehoord.

Een dezer gapers zeide tot dengenen, die naast hem stond, op *Australië* wijzende:

« Dat is gewis het eiland *St. Helena*. Dat is nu ook een werelddeel geworden. Dat doet NAPOLEON. Daar zit hij moederziel alleen op eene rots."

« Ik geloof, dat gij dwaalt," zeide de ander; dat is immers een moor.

« Dat is wel waar, maar dit doet er niets toe, dit komt, doordien zij hem zoo zwart gemaakt hebben," was het antwoord.

Deze uitleggingen bleven niet onopgemerkt Den eigenaar van het leeskabinet werd door de Policie gelast, het bord weg te nemen, en een ander in de plaats te stellen, dat geene aanleiding tot dergelijke aanmerkingen geven kon.

ADVERTENTIËN.

N. L. BRAAM, Exploicteur bij den *Hove van Civile en Criminele Justitie dezer Kolonie*, zal op HEDEN, den 23 Julij 1830, 's morgens de klokke *Negen* uren, ter Kastelenije van het *Hof van Civile en Criminele Justitie*, publiek bij Executie verkoopen:

De helfte in het Huis en Erf, aan de *Watermolenstraat*, Lª. B. Nº. 7, aankomende *CHARLES MORTIER*.

Paramaribo, 23 Julij, 1830.

Uit de Hand te koop:

Een *HUIS* en *ERF*, aan de *Gravenstraat*, Lª. B. Nº. 48, aankomende den uitlandigen Heer F. TAUNAY; zijnde dezelven inmiddels te *Huur*. — Voor nadere informatie ten kantore van J. ZAAL qq. c. s.

Paramaribo, 20 Julij, 1830.

*** TE KOOP:

Een *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Rust- en Vredestraat*, bekend Lª. D. Nº. 642. — Adres ter dezer Drukkerij.

De Ondergeteekende verwittigt bij deze het geëerd Publiek, door het overlijden van deszelfs Broeder den Heer M. E. ARON, hij hetzelfde beroep als *HORLOGIEMAKER* uitoefent; — recommandeert zich steeds in dezelfde gunst van de geëerde Ingezetenen dezer Kolonie, met belofte van eene prompte en civiele bediening.

Paramaribo, 22 Julij, 1830.

JB. EL. ARON.

Wed. C. S. GOMPERTS, zal *HEDEN MORGEN*, op *VENDU* verkoopen: Provisien, Stukgoederen, Wane Planken en Hoornbeesten.

J. E. LYONS, zal aanstaande Woensdag, ten *Negen* uren, op *VENDU* verkoopen: Een aanzienelijke partij Hollandsche en Amerikaansche Provisien; en eenige oxhoofden Bier, voor rekening die het mogt aangaan.

Aangebragt per Kapt. L. TEU[illegible]IS, en te bekomen bij de Ondergeteekende:

Boter; Zoetemelksche en Komijnen Kazen; Paling; Ham; pekel Worst en Saucijsen; gerookte en pekel Spek; Ribben en Nagelstukken; Ossen Tongen; Haring; Thee; Likeuren; Brandewijn; Jenever; patent- en raap Olie; alle soorten mans-, vrouwen- en kinderen Schoenen; zijde en katoene Parasols; en vele andere goederen meer.

M. v. D. ELST.

S. O. FUCHS heeft te koop: beste Rijn Wijn in kisten van twee dozijn; Seltserwater; beste Eau de Cologne; fijne en ordinaire Linnens; Callicoes; rouw Katoen; fijne witte Cambriks; Jaconats; 3/4 en 5/4 Mulls; Diemet; Koord Gingham; Musline Strooken; Strookthule; zwarte Krip; zwart Rollint; fijne Engelsche, Fransche en Amerikaansche Reukzeep.

☞ Kapitein J. H. FREYBOURG, voerende het Schoener-schip *de Snelheid*, recommandeert dezen Bodem aan de Heeren Planters en Kooplieden, ter inlading van Suiker, hebbende nog ruimte voor circa *Vijftig* vaten.

Den 5den Augustus e. k., zal de Brievenzak gesloten, en de terugreis aangenomen worden.

Paramaribo, 20 Julij, 1830.

Kapt. WM. TURNBULL, voerende het snelzeilend gekoperd Fregat-schip *Piet Hein*, zal met primo Augustus e. k., van hier naar *Rotterdam* vertrekken.

Paramaribo, 21 Julij, 1830.

J. W. FISCHER is voornemens deze Kolonie te verlaten, tot herstelling zijner gezondheid.

Paramaribo, 14 Julij, 1830.

SCHEEPS-TIJDING.

BINNENGEKOMEN.

Den 20sten dezer, de Nd. Amer. Brik Favourite, Kapt. JAMES ROWE, van Boston.

Den 22sten, het Schip Mercurius, Kapt. G. W. VAN BARNEVELD KOOIJ qq., van Amsterdam; Passagiers: Mevrouw *Jane Christie*, met deszelfs twee Kinderen en Dienstbode.

UITGEKLAARD.

Den 21sten, het Schip Susanna Maria, Kapt. J. F. SPIEGELBERG, naar Amsterdam; lading: 380 vaten Suiker, 37 balen schoone en 4 balen vuile Katoen, en 10 vaten Curaçaosche Oranjeschillen.

Ter Drukkerij van de Erven C. J. FUCHS.